

La població de l'Àsia oriental

Pablo Pareja Alcaraz
Alexandra Prats Armengol
Joan Ribas Sebastián

PID_00167557

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Índex

1. La població de l'Àsia oriental.....	5
Bibliografia.....	19

1. La població de l'Àsia oriental

Introducció

Tal com apareix reflectit en la introducció del mòdul:

Un sol país, la Xina, ha representat al llarg de la història entre un terç i una cinquena part del total de la població mundial, i actualment continua essent el país més poblat de la terra (pàg. 5).

Actualment la Xina ja ha arribat a 1.337 milions d'habitants. Si consulteu la pàgina web en xinès del China Population and Development Research Center: <http://www.cpirc.org.cn/index.asp>, trobareu un comptador de població que s'actualitza segon a segon. La informació bàsica d'aquest web la teniu també en anglès: <http://www.cpirc.org.cn/en-cpdrc/en-home.htm>.

1. Història de la població. Cicles de llarga durada

Les dades, que trobareu en la pàg. 9, ja han estat superades, com podeu comprovar en la taula següent:

Algunes xifres de població (2007)	
Xina	1.329.000.000
UE	493.000.000
EUA	309.000.000
Rússia	142.000.000
Japó	127.000.000

Font: *Human Development Report 2009* (United Nations)
* La població de la Xina inclou Taiwan, però no inclou Hong Kong (6,9 milions).

La informació sobre la població de Macao que trobem en la pàg. 18:

Des de la dècada de 1970 el seu comportament demogràfic ha estat una mica més regular, amb una altra petita baixada del 1978 al 1981 i un augment espectacular durant els anys vuitanta del segle passat: els 261.700 habitants de 1981 van créixer fins als 448.000 el 1989, i l'any 2000 es manté estable amb 440.000 habitants.

També ha esta àmpliament superada, ja que segons dades oficials de l'Statistics and Census Service Macao SAR Government (<http://www.dsec.gov.mo/Home.aspx?lang=en-US>) la població al final de 2009 havia arribat a 541.200 habitants.

2. La transició demogràfica

Pel que fa a la taula titulada "Característiques de la població de l'Àsia oriental, 1950-2000" (vegeu pàgs. 23 i 24) queda actualitzada i substituïda per aquesta:

Any	Població (en milers)	Taxa de natalitat	Taxa de mortalitat	Taxa de creixement total	Taxa de fertilitat	Esperança de vida	Població (en %)			Densitat
							0-14 anys	Més de 65 anys	Urba-na	
Xina										
1950	544.951	43,8	25,1	18,7	6,11	40,8	33,6	4,5	13	57
1975	911.167	21,5	6,7	14,8	2,93	65,3	39,5	4,4	17,4	95
2000	1.266.954	14	6,6	7	1,77	72	25,7	6,8	35,8	132
2010	1.354.146	13,7	7,3	6,1	1,79	74	19,9	8,2	44,9	141
2025	1.453.140	10,6	9,1	1,3	1,85	76,6	18	13,4	56,9	151
Hong Kong										
1950	1.974	37,7	8,9	46,4	4,44	61	30,3	2,5	85,2	1.796
1975	4.396	17,2	5,0	27,3	2,32	73,6	30,4	5,4	89,7	4.000
2000	6.667	8,4	5,4	6,4	0,98	81,5	16,9	11	100	6.066
2010	7.069	7,5	6,7	9,1	1,01	82,8	11,5	12,9	100	6.433
2025	7.969	6,4	8,5	5,4	1,16	84,5	11,9	22,1	100	7.251
Macao										
1950	190	37,7	13,5	-9,9	5,03	54	28,7	3,1	96,9	7.325
1975	253	17,1	6,6	-0,8	2	69,4	29,5	5,6	97,9	9.730
2000	441	7,5	4,6	20,2	0,84	79,3	22,4	7,4	100	16.958
2010	548	8,6	4,7	7,5	1,01	81,4	12,5	7,4	100	21.061
2025	603	6,6	7,1	2,8	1,16	83,4	12,1	18,7	100	23.180
Japó										
1950	82.824	23,8	9,4	14,5	3	62,1	35,4	4,9	34,9	219
1975	111.619	15,2	6,3	9,1	1,83	75,3	24,4	7,9	56,8	295
2000	126.706	8,9	7,9	1,2	1,3	82,1	14,6	17,2	65,2	335

Any	Població (en milers)	Taxa de natalitat	Taxa de mortalitat	Taxa de creixement total	Taxa de fertilitat	Esperança de vida	Població (en %)			Densitat
							0-14 anys	Més de 65 anys	Urba-na	
2010	126.995	7,5	9,8	-1,9	1,27	83,7	13,2	22,6	66,8	336
2025	120.793	6,9	13	-5,7	1,40	85,3	11,1	29,7	71,1	320
Corea del Nord										
1950	9.737	23,8	11,8	-2,2	2,7	50,1	47,9	2,7	31,0	81
1975	16.072	19	5	14	2,58	67,2	38,4	1,6	56,7	133
2000	22.859	15,1	9,3	5,8	1,92	66,7	25,6	7	60,2	190
2010	23.991	13,7	10,3	3,4	1,85	68,2	21,2	9,8	63,4	199
2025	25.128	12,6	11,2	1,4	1,85	70,7	19	11	70,1	208
Corea del Sud										
1950	19.211	35,8	16,4	19,4	5,05	47,9	42,4	2,9	21,4	193
1975	34.721	23,1	7,2	15,2	2,92	64,6	38,2	3,5	48,0	349
2000	46.429	10,4	5,3	4,8	1,22	77,5	20,9	7,3	79,6	466
2010	48.501	9,1	6,3	2,7	1,26	80	16,2	11	81,9	487
2025	49.484	8,1	9,3	-1,4	1,39	81,7	13	19,3	85,2	497

Font: *World Urbanization Prospects: The 2007 Revision* (United Nations Population Division): <http://esa.un.org/unup>

Les dades sobre la Xina inclouen Taiwan. A continuació, trobareu algunes dades recents exclusivament de Taiwan, perquè us serveixin de referència:

Any	Població (en milers)	Taxa de natalitat	Taxa de mortalitat	Taxa de creixement total	Taxa de fertilitat	Esperança de vida	Població (en %)			Densitat
							0-14 anys	Més de 65 anys	Urba-na	
Taiwan										
2000	22.276	13,76	5,68	0,8	1,6	ND	21,1	8,6	55,8	615
2008	23.037	8,64	6,25	0,3	1	ND	17	10,4	58,6	636

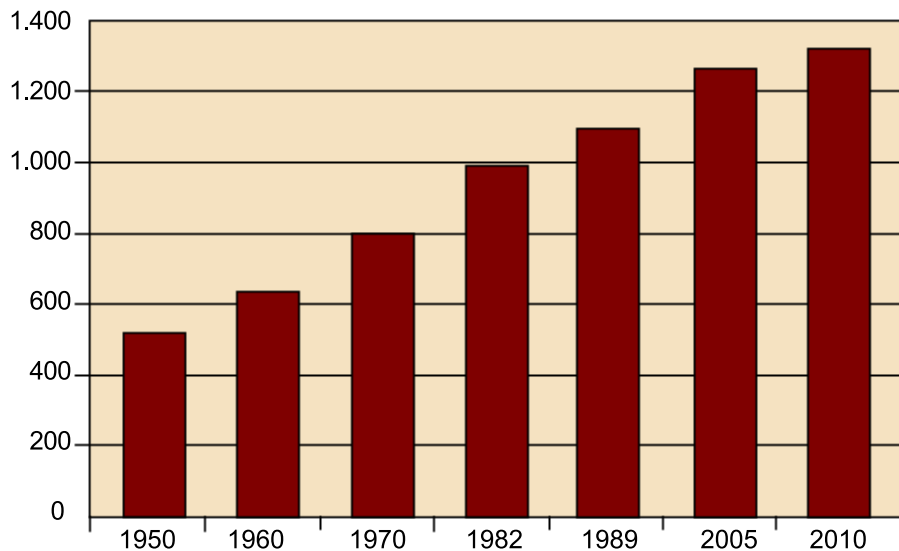
Font: *Statistical Yearbook of the Republic of China 2008*: <http://eng.stat.gov.tw/lp.asp?ctNode=2265&CtUnit=1072&BaseDSD=36>

Tot i que la Xina va experimentar la major crisi demogràfica de la història mundial, la seva població va augmentar en gairebé tres-cents milions en dues dècades: cinc-cents cinquanta milions el 1950, sis-cents seixanta el 1960, vuit-cents trenta el 1970, i va superar els mil milions el 1982 i els mil cent milions el 1989 (pàg. 26).

A més, l'any 2005 ja va superar els mil tres-cents milions.

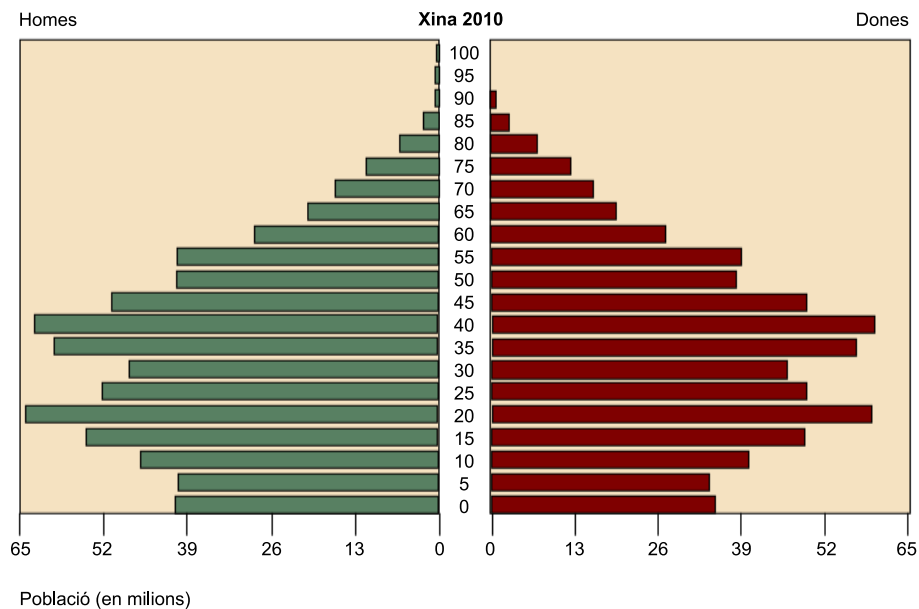
La taula sobre l'evolució xinesa que trobem en la pàg. 26, en què sols apareixen dades fins a l'any 1989, s'ha d'actualitzar i completar amb la següent:

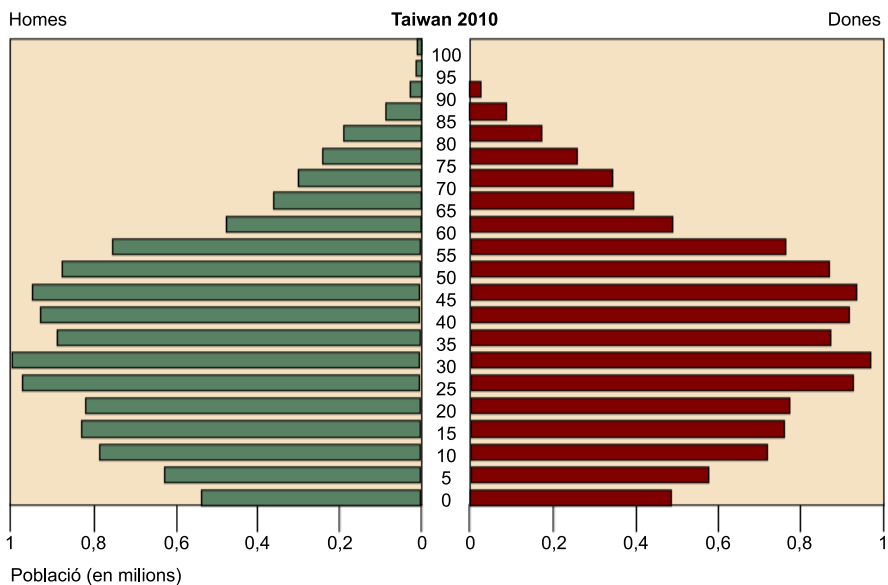
Evolució de la població xinesa (1950-2010, en milions)

3. Estructura demogràfica de la població

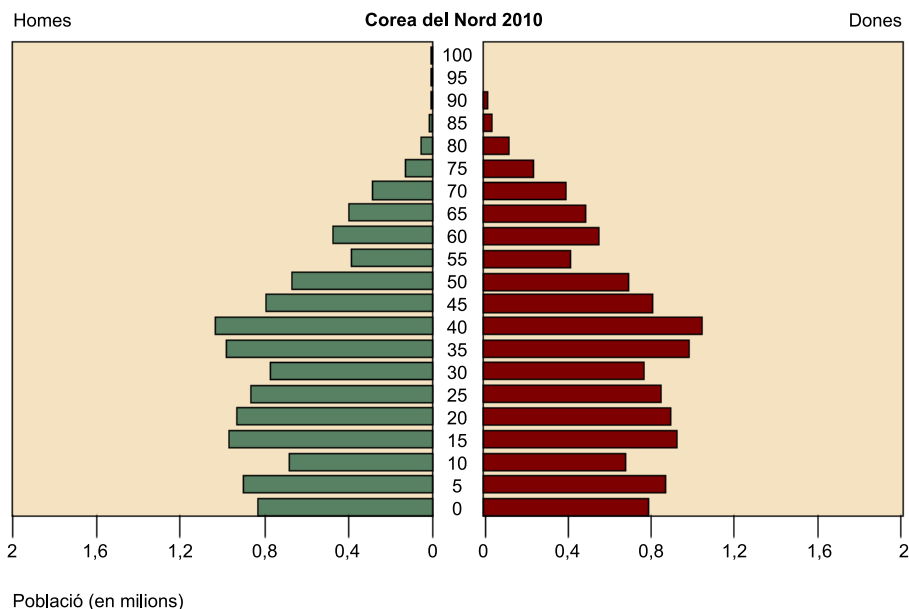
Piràmides de població de la Xina i Taiwan (pàg. 28)

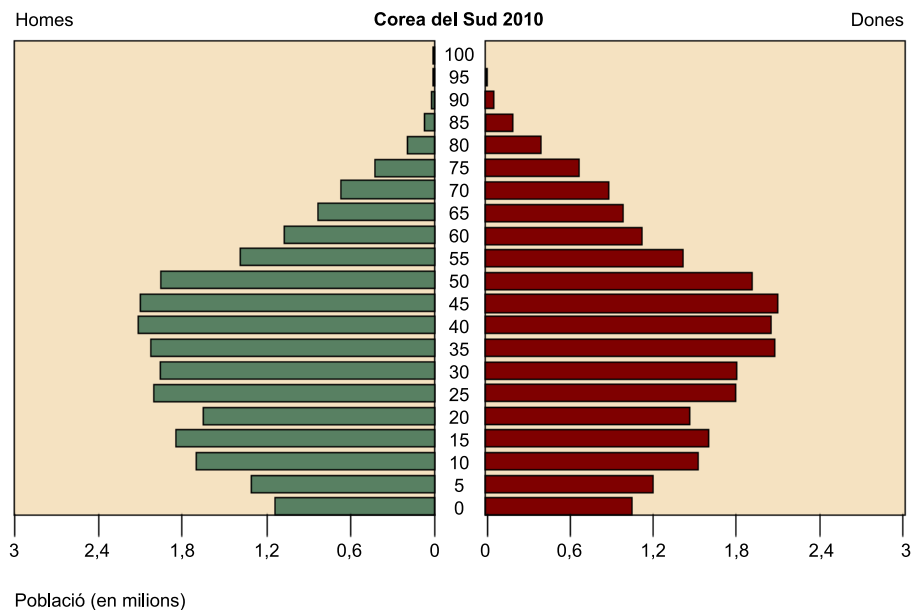
Font: US Census Bureau, International Data Base: <http://www.census.gov/ipc/www/idb/>

Piràmide de població de Corea del Nord (pàg. 30)

Font: US Census Bureau, International Data Base: <http://www.census.gov/ipc/www/idb/>

Piràmide de població de Corea del Sud (pàg. 30)

Font: US Census Bureau, International Data Base: <http://www.census.gov/ipc/www/idb/>

3.2. La posició canviant de la dona en la societat i els seus efectes demogràfics

Tant les dades sobre matrimoni i divorci, com les de participació de la dona en el mercat laboral han variat considerablement des de la dècada del 1990. A tall d'exemple podeu comparar les dades que trobareu en el mòdul amb la seva actualització segons dades oficials del *World Marriage Data 2008* (United Nations Population Division): <http://www.un.org/esa/population/publications/WMD2008/Main.html> i del *GenderStats* (The World Bank): <http://go.worldbank.org/YMPEGXASH0>.

Durant la dècada del 1990 la major part de les dones del Japó, Hong Kong, Corea del Sud i Taiwan es casaven amb vint-i-sis anys o més. A la Xina encara es casen entre els vint i els vint-i-cinc anys.

Sobre la Xina no hi ha dades actualitzades, però la tendència general a casar-se més tard és clara. A Hong Kong, el 2006, la mitjana d'edat del primer matrimoni entre les dones arribava ja als trenta anys, i a Corea del Sud i al Japó als vint-i-nou anys.

Pel que fa a la taxa de divorci, en general, està augmentant de manera significativa. Mentre que en la pàg. 34, i segons dades de 1999, es deia que:

Les taxes de divorci, malgrat que en augment, encara són baixes i s'estima que al Japó, Corea del Sud i la Xina un de cada cinc matrimonis acabarà separant-se en un futur pròxim.

Segons les xifres actuals a la Xina l'any 2006 arribava a 1,5 per mil, a Hong Kong a 2,5, a Japó a 2 i a Corea a 2,6. Com a referència, s'ha de pensar que a la majoria de països europeus la taxa no arriba al 2,5 per mil i a Espanya és de l'1,7.

La participació de la dona en el mercat laboral, tal com apareix en la pàg. 34, també ha experimentat grans canvis:

Al Japó el 57% de les dones casades treballava el 1994 també fora de casa, i a Corea del Sud ho feia un 27%.

El 2007 trobem el següent:

% de la població femenina entre 15 i 64 anys que treballa (2007)				
Xina	Japó	Hong Kong	Corea del Nord	Corea del Sud
77,1	62,1	61	63,4	53,8

Font: Genderstats (The World Bank): <http://go.worldbank.org/YMPEGXASH0>

De la mateixa manera, la matriculació femenina en estudis secundaris i superiors (pàg. 35) també ha augmentat considerablement, tal com es pot veure amb les dades corresponents a 2007:

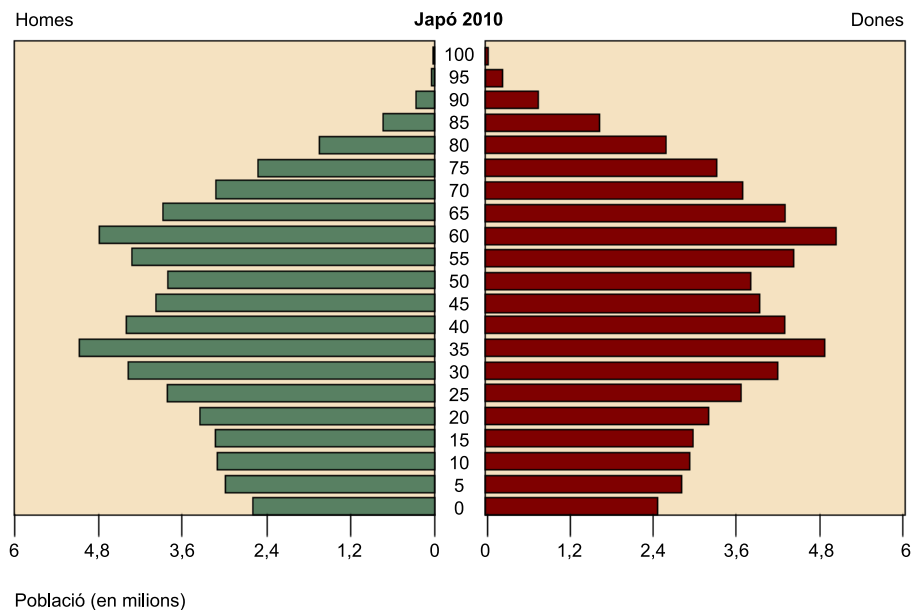
Matriculació femenina en estudis secundaris i superiors (proporció de dones en el grup d'edat corresponent matriculades)

	2007	
	Secundaris	Superiors
Xina	75	22
Hong Kong	84	35
Japó	98	54
Corea del Sud	96	77

Font: UNESCO Institute for Statistics, Data Centre: http://stats.uis.unesco.org/unesco/TableViewer/document.aspx?ReportId=143&IF_Language=eng

3.3. L'estructura per edat

Piràmide de població del Japó (2010) (pàg. 36)

Font: US Census Bureau, International Data Base: <http://www.census.gov/ipc/www/idb/>

La baixa utilització de mètodes anticonceptius per part dels joves de l'Àsia oriental:

La utilització que fan aquests joves de mètodes anticonceptius és molt baixa: només entre un 66% i un 50% dels joves en fa ús (pàg. 37).

Contrasta amb el fet de ser la regió del món amb més prevalença de mètodes anticonceptius: un 84,8% de la població entre quinze i quaranta-nou en feia ús l'any 2007.

Font: *World Contraceptive Use 2009* (United Nations Population Division): <http://www.un.org/esa/population/publications/WCU2009/Main.html>.

La proporció d'ancians japonesos que viu amb els fills ha passat del 80% l'any 1950 al 50% l'any 1990 (pàg. 39).

L'any 2006 la proporció d'ancians japonesos que vivien amb els fills havia continuat baixant fins al 43%, i les llars on conviuen tres generacions de la mateixa família havien passat del 54% l'any 1975 al 20% l'any 2006.

Font: *Population Statistics of Japan 2008*: http://www.ipss.go.jp/site-ad/index_english/Population%20%20Statistics.html.

Pel que fa als sistemes de pensió pública, la seva implantació és molt variable segons la zona: al Japó el 100% de la força de treball està coberta per la seguretat social, però a Corea del Sud la proporció és del 26% i a la Xina de tan sols el 21% (pàg. 39).

Aquests darrers anys, tant a Corea del Sud com sobretot a la Xina, s'estan produint avenços significatius en l'extensió de les cobertures. Sobre aquesta qüestió vegeu:

Asher, Mukul (2009). "Extending social security coverage in Asia-Pacific: A review of good practices and lessons learnt". *ISSA Project on examining the existing knowledge of social security coverage*, <http://www.issa.int/esl/content/download/91349/1830625/file/2-paper6-MAsher.pdf>. *Working Paper* (núm. 6).

Zhu, Yukun (2009). "A case study on social security coverage extension in China". *ISSA Project on examining the existing knowledge of social security coverage*, <http://www.issa.int/esl/content/download/91350/1830628/file/2-paper7-YZhu.pdf>. *Working Paper* (núm. 7).

4. Distribució espacial de la població

Pel que fa al Japó, cal tenir en compte que a més de tenir la ciutat més gran del món, a Tòquio (26,4 milions el 2000), en el conjunt de tres metròpolis (Tòquio, Osaka i Nagoya) resideix prop de la meitat de la població japonesa (pàg. 41).

Segons dades de les Nacions Unides, la població de Tòquio i la seva àrea d'influència directa ascendia l'any 2007 a 35,6 milions de persones. Si a això sumem els 11,2 milions d'Osaka-Kobe i els 3,2 milions de Nagoya, tenim un total de cinquanta un milions de persones.

I, si observem el total del país (pàg. 43), actualment la població urbana del Japó està entorn del 67%.

Font: *World Urbanization Prospects: The 2007 Revision* (United Nations Population Division): <http://esa.un.org/unup>

A Corea del Nord, entre 1953 i 1987, la taxa d'urbanització va augmentar espectacularment passant del 17,7% a gairebé el 60% (pàg. 45).

Les dades sobre el nivell d'urbanització de Corea del Nord que apareixen en els mòduls han quedat superades. Actualment, la taxa d'urbanització es manté en un 63,4% i la densitat mitjana és de cent noranta-nou persones per quilò-

metre quadrat. La ciutat més gran continua essent Pyongyang, que va arribar a 3,3 milions d'habitants el 2007, seguida de Nampo amb 1,1 milions i Hamhng amb 730.000 habitants. La població que resideix a la capital representa el 22,3% de la totalitat del país.

Font: *World Population Prospects: The 2008 Revision; World Urbanization Prospects: The 2007 Revision* (United Nations Population Division): <http://esa.un.org/unpp> / <http://esa.un.org/unup>.

En el cas de la Xina, el creixement urbà d'aquests darrers anys ha estat espectacular. En els mòduls veiem que:

El 1998 hi havia 668 ciutats, la major part de les quals més grans de 100.000 habitants i, almenys, trenta-quatre ciutats amb més d'un milió i quaranta-set amb més de mig milió, que reuneixen un terç de tota la població urbana (**pàg. 46**).

I amb dades de 2007 podem veure que hi ha cent nou ciutats amb més d'un milió d'habitants i cent set amb més de mig milió, que reuneixen un 57% de tota la població urbana. A les quals hem de sumar unes 260.000 ciutats de fins a cinc-cents mil habitants. Això fa que la Xina posseeixi en nombres absoluts la major població urbana del món (més de sis-cents milions), que representa gairebé un 45% del total de la població xinesa.

Font: *World Urbanization Prospects: The 2007 Revision* (United Nations Population Division): <http://esa.un.org/unup>.

5. Polítiques demogràfiques

L'ús de mètodes anticonceptius (vegeu **pàg. 53**) entre les dones casades en edat reproductiva (entre quinze i quaranta-nou anys) és del 87% a la Xina, amb una taxa d'esterilització (masculina o femenina) del 40% i d'ús de mètodes moderns del 86%. De les dones xineses que utilitzen mètodes moderns, el DIU representa el 40%, mentre que al Japó un 40% utilitzen preservatius.

A Corea del Sud el 74% de les dones utilitzen mètodes anticonceptius moderns, el 58% a Corea del Nord i el 44% al Japó.

Font: *World Contraceptive Use 2009* (United Nations Population Division): <http://www.un.org/esa/population/publications/WCU2009/Main.html>

La política del fill únic es va elaborar amb l'objectiu que durés entorn d'una generació, aproximadament trenta anys, motiu pel qual el 2009 s'hauria de revisar. De fet, el govern xinès comença a estar preocupat pel futur envelliment de la població i està reavaluant la política de planificació. Les noves parelles han reduït la grandària desitjable de la seva família a nivells molt propers als objectius del govern. Però aquest comença a veure els inconvenients per a la societat d'una generació de fills únics, ja que aquests fills únics, molt aviat, hauran de tenir cura dels seus pares ancians (pàg. 56).

Actualment la política del fill únic s'està flexibilitzant en alguns aspectes i, a ciutats com Shanghai, el mateix govern comença a incitar les parelles joves formades per dos fills únics a tenir un segon fill. Tanmateix, sembla que les postures que defensen una reforma més profunda no han reeixit i tot indica que el 12è. Pla quinquennal (2011-2015) mantindrà la política actual.

Per a conèixer la política oficial del govern xinès es pot consultar: National Population and Family Planning Commission of PR China: <http://www.npfpc.gov.cn/en/index.aspx>.

Sobre problemàtiques actuals com la sostenibilitat de la política del fill únic, l'envelliment actual de la població o el desequilibri entre població masculina i femenina a la Xina vegeu:

Wang, Feng (2005). "Can China Afford to Continue Its One-Child Policy?". *Asia Pacific Issues. Analysis from the East-West Center* (núm. 77): <http://www.eastwestcenter.org/fileadmin/stored/pdfs/api077.pdf>.

Gu, Baochang (2007). "Low Fertility in China: Trends, Policy and Impact". *Asia Pacific Population Journal* (vol. 22, pàg. 73-90): <http://www.unescap.org/esid/psis/population/journal/Articles/2007/V22N2A4.pdf>.

Yi, Zeng (2007). "Options for Fertility Policy Transition in China". *Population and Development Review*. (vol. 33, pàg. 215-246): http://dahuang.dhxy.info/population/Fertility_Transition_Policy07.pdf.

Ebenstein, Avraham; Jennings, Ethan (2009). "The Consequences of the Missing Girls of China". *The World Bank Economic Review* (vol. 23, pàg. 399-425): <http://wber.oxfordjournals.org/cgi/reprint/23/3/399>.

Sobre el descens de la fertilitat i l'envelliment de la població al Japó vegeu:

Retherford, Robert D.; Ogawa, N. (2005). "Japan's baby bust: Causes, implications and policy responses". *East West Center Working Papers* (núm. 118): <http://www.eastwestcenter.org/fileadmin/stored/pdfs/POPwp118.pdf>.

Lam, Peng Er (2009). "Declining Fertility Rates in Japan: An Ageing Crisis Ahead". *East Asia* (vol. 26, pàg. 177-190): <http://www.eai.nus.edu.sg/BB433.pdf>.

I sobre la mateixa qüestió a Corea, podeu consultar l'enllaç següent:

Eun, Ki-Soo (2007). "Lowest-low Fertility in the Republic of Korea: Causes, Consequences and Policy Responses". *Pacific Population Journal* (vol. 22, pàg. 51-72): <http://www.unescap.org/esid/psis/population/journal/Articles/2007/V22N2A3.pdf>.

La tendència del Japó cap a un envelliment progressiu de la població continua i, si anem a la **pàg. 57** del mòdul veiem que:

Al Japó la població més gran de seixanta-cinc anys va passar del 5% el 1920 al 15% el 1995 i 17% el 2000.

L'any 2010 la població més gran de 65 anys arribarà a representar el 22% del total, dades que situen aquest país com el més envellit del món.

Font: *World Population Prospects: The 2008 Revision*: <http://esa.un.org/unpp>.

Sobre la coresidència vegeu:

Ogawa, N. (2009). "Changing Intergenerational Transfers and Rapid Population Aging in Japan". *United Nations Expert Group Meeting on Family Policy in a Changing World: Promoting Social Protection and Intergenerational Solidarity*. Nova York: United Nations: <http://www.un.org/esa/socdev/family/docs/egm09/Ogawa.pdf> / <http://www.un.org/esa/socdev/family/docs/egm09/figures.pdf>.

El 1996 l'esperança de vida japonesa era la més alta del món: els homes, amb 77 anys, eren seguits per Suècia i Islàndia (amb 76); les dones, amb 83,6, eren seguides per França i Suïssa (amb 82) (**pàg. 57**).

L'any 2007 l'esperança de vida femenina japonesa continuava essent la més alta del món, amb 86,2 anys, però els homes, amb 79 anys, s'havien vist superats per Islàndia (80 anys), Suïssa (79,2) i Austràlia (79,1).

Font: *Human Development Report 2009*: <http://hdr.undp.org/en/statistics/data/>

Les dades sobre població més gran de seixanta-cinc anys i esperança de vida de la pàg. 58 queden actualitzades per les de la taula següent, que inclou les projeccions per a l'any 2010:

	>65	Esperança de vida
Xina	8,2	74
Japó	22,6	83,7
Corea del Nord	9,8	68,2
Corea del Sud	11	80
Taiwan*	10,8	78,2

World Population Prospects: The 2008 Revision: <http://esa.un.org/unpp>.
Les dades per a Taiwan provenen de US Census Bureau, International Data Base:
<http://www.census.gov/ipc/www/idb/>

Terminologia: noms d'indrets geogràfics, noms propis i errates

- *Shogun* s'hauria d'escriure *Shōgun* (pàg. 10, requadre superior dret). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* (ō).
- *Macao* s'hauria d'escriure *Macau* (pàg. 16, línia 17). La denominació autòctona portuguesa és *Macau* (en *pīnyīn*, *Aomen*), per tant, és recomanable conservar el nom original.
- *Guomindang* s'hauria d'escriure *Kuomintang* (pàg. 17, requadre superior, línia 1). Els noms dels xinesos d'ultramar (és a dir, de Taiwan, Hong Kong, Singapur i altres comunitats xineses del món) s'escriuran d'acord amb l'ortografia que ells mateixos acostumin a usar. En aquest cas *Kuomintang* és la grafia clàssica del Partit Nacionalista de Taiwan.
- *Kitakyushu* s'hauria d'escriure *Kitakyūshū* (pàg. 47, línia 9). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de les *u* (ū).
- *Kobe* s'hauria d'escriure *Kōbe* (pàg. 47, línia 15). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* inicial (ō).
- *Taisho* s'hauria d'escriure *Taishō* (pàg. 51). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* final (ō).

Bibliografia

Referències bibliogràfiques actualitzades

Llibres i capítols de llibres:

Coulmas, F. (2009). *Population Decline and Ageing in Japan – The Social Consequences*. Londres: Routledge.

* **Fu, T-H.; Hughes, R.** (editors) (2009). *Ageing in East Asia. Challenges and Policies for the Twenty-First Century*. Londres: Routledge.

A partir d'una introducció i un primer capítol en què s'analitzen els principals desafiaments polítics, econòmics, culturals i institucionals que, de manera general, planteja l'envelliment de les poblacions a l'Àsia oriental, el llibre dedica un capítol específic a estudiar les implicacions d'aquest fenomen en les economies principals de la regió –la Xina, el Japó, Corea del sud, Taiwan i Hong Kong.

Hayami, A. (2009). *Population, Family and Society in Pre-modern Japan*. Tòquio: Global Oriental Publishers.

Hudson, V. M.; Den Boer, A. M. (2004). *Bare Branches: The Security Implications of Asia's Surplus Male Population*. Cambridge: MIT Press.

Mason, A. (2002). *Population Change and Economic Development in East Asia. Challenges Met, Opportunities Seized*. Stanford: Stanford University Press.

Straughan, P.; Chan, A.; I Jones, G. (2008). *East Asia, Far East, Population & Demography*. Londres: Routledge.

Cal destacar també que alguns enllaços que apareixen en la bibliografia que teniu al final del mòdul 2, "La població de l'Àsia oriental", no estan actualitzats. Concretament:

The future of population in Asia. Honolulu: East-West Center (2002).

L'enllaç per a accedir a aquest llibre, de consulta molt recomanable, és http://www.eastwestcenter.org/publications/search-for-publications/browse-alphabetic-list-of-titles/?class_call=view&pub_ID=1300

Heilig, Gerhard K. (1999). "Can China feed itself? A System for evaluation of policy options". IIASA.

Aquest recurs és actualment de pagament, però es pot accedir a informació sobre el tema elaborada pel mateix autor mitjançant http://www.iiasa.ac.at/Admin/INF/OPT/Summer99/gerhard_heilig2.htm

Population Division of the Department of Economic and Social Affairs of the United Nations Secretariat (2006). *World Population Prospects: The 2004 Revision and World Urbanization Prospects: The 2003 Revision*.

Es poden consultar les versions actualitzades a: *World Population Prospects*: <http://esa.un.org/unpp>; i *World Urbanization Prospects*, <http://esa.un.org/unup>

Pàgines web d'interès

East-West Center. Publications: <http://www.eastwestcenter.org/publications/>

The World Bank Group. *Health, Nutrition and Population in East Asia & The Pacific*: <http://go.worldbank.org/GYOHUFPD0>

UNESCAP (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific) Publications: <http://www.unescap.org/esid/psis/publications/index.asp>

Cal destacar la publicació quadrimestral: *Asia-Pacific Population Journal*: <http://www.unescap.org/esid/psis/population/journal/index.asp>

Altres pàgines web amb dades estadístiques oficials dels diferents països de l'Àsia oriental són:

National Bureau of Statistics of China: <http://www.stats.gov.cn/english/>

Statistics Bureau (Japó): <http://www.stat.go.jp/English/>

National Institute of Population and Social Security Research (Japó): <http://www.ipss.go.jp/index-e.html>

Statistics Korea: <http://kostat.go.kr/eng/>

I també us poden ser d'utilitat els webs d'alguns organismes internacionals de referència:

United Nations, Departament of Economic and Social Affairs, Population Division: <http://www.un.org/esa/population/>

United Nations Statistics Division: <http://unstats.un.org>

United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (UNESCAP): <http://www.unescap.org/>

The World Bank, Data & Research: <http://go.worldbank.org/45B5H20NV0>

US Census Bureau, International Data Base: <http://www.census.gov/ipc/www/idb/>